

Grønne partier i Vest-Europa: en komparativ analyse av veier til suksess

Komparative undersøkelser: STV4020E

Høst 2017

Kandidatnummer: 17327

Antall ord: 4570

Innholdsliste

1.0 Innledning	4
2.0 Teori	5
2.1 Scope boundary - omfangsgrense	5
2.2 Betingelser for “grønn suksess”	6
2.3 Forventninger	7
3.0 Metode & Data	8
3.1 Data	8
3.2 Kalibrering av utfallskriteriet (SUKSESS)	9
3.3 Kalibrering av betingelser	9
3.3.1 Føderalstater (FED)	9
3.3.2 Gjennomsnittlig inntekt 1998-2016 (INC)	9
3.3.3 Velferd (VELF)	10
3.3.4 Miljøverdier (ENV)	11
3.3.5 Venstresosialistiske partier (VSOS)	11
3.3.6 Lokal luftforurensning (PM25)	12
4.0 Analyse	12
4.1 Sannhetstabell	13
4.2.1 Minimering: konservativ løsning	14
4.2.2 Sparsommelig løsning	14
4.2.3 Mellomliggende løsning	15
4.4 Fravær av suksess	16
4.4.1 Datamatrise for fravær av suksess	16
4.4.2 Konservativ minimering - fravær av suksess	16
4.5.2 Sparsommelig løsning - fravær av suksess	17
4.5.3 Mellomliggende løsning - fravær av suksess	17
5.0 Diskusjon	18
6.0 Konklusjon	21
7.0 Referanser	22
8.0 Appendix	23

Figurliste

Figur 1: Medlemskap i utfallskriteriet	8
Figur 2: Årsinntekt (med kalibreringsterskler)	9
Figur 3: Andel BNP brukt på velferd (med kalibreringsterskler)	10
Figur 4: Miljøverdier (med kalibreringsterskler)	10
Figur 5: Oppslutning om venstresosialistiske partier (med kalibreringsterskler)	11
Figur 6: Lokal luftforurensning (med kalibreringsterskler)	11
Figur 8: Venndiagram	26
Figur 9 & 10: XYplot	29

Tabelliste

Tabell 1: Sannhetstabell (uten remainders)	12
Tabell 2: Konservativ minimering	13
Tabell 3: Sparsommelig minimering	14
Tabell 4: Mellomliggende minimering	15
Tabell 5: Sannhetstabell for fravær av suksess (uten remainders)	16
Tabell 6: Konservativ minimering - fravær av suksess	16
Tabell 7: Sparsommelig minimering - fravær av suksess	16
Tabell 8: Mellomliggende minimering - fravær av suksess	17
Tabell 9: Grønne partier	22
Tabell 10: Venstresosialistiske partier	23
Tabell 11: Rådata	24
Tabell 12: Kalibrerte data	25
Tabell 13: Primærimplikanter brukt til sparsommelig minimering	27
Tabell 14: Medlemskap i tilstrekkelige stier til utfallet	28

1.0 Innledning

Selv om de første grønne partiene oppsto på 1970-tallet, representerer de fremdeles et forholdsvis nytt innslag i partifloraen. Følgelig er det gjort mindre forskning på grønne partier enn de tradisjonelle partifamiliene, hvilket i seg selv gjør dem til et interessant tema å undersøke.

I flere land har grønne partier blitt et fast innslag i nasjonalforsamlingen, og i Finland, Frankrike, Tyskland, Belgia, Tsjekia og Irland har de også sittet i regjering i en eller flere perioder. Til sammenligning eksisterer det fremdeles ingen grønne partier på Island, eller i de europeiske lilleputtstatene, med unntak av Luxemburg. Derfor ønsker jeg å undersøke om det forekommer noen systematisk variasjon i betingelsene som ligger til grunn for hvilke grønne partier som oppnår *suksess*, her definert som høy oppslutning ved valg til nasjonal-forsamlingen.

Forskningsopplegget består av et mellomstort antall analyseenheter (N=16). På grunn av manglende frihetsgrader er utvalget uegnet for konvensjonell statistisk analyse, særlig med tanke på at flere av effektene er kontekstavhengige. Samtidig vil betingelsene være for mange til at det er mulig å gjennomføre sammenlignende case-studier for hvert land innen rammene for dette emnet. I tillegg antyder tidligere forskning at det er stor grad av ekvifinalitet for dette utfallet, altså at det er flere veier som fører til suksess. Det faller seg derfor naturlig å benytte konfigurativ komparativ analyse, nærmere bestemt fuzzy-set QCA, som gjør det mulig å differensiere mellom grader av suksess blant partiene.

Som flere av pensumbidragene presiserer er arbeidet med sannhetstabellen en iterativ prosess. Vurderinger og tiltak jeg har gjennomført underveis blir hovedsakelig presentert i ettertid, under diskusjonskapittelet.

2.0 Teori

2.1 Scope boundary - omfangsgrense

Analyseenhetene vil være land i Vest-Europa, som alle kan betegnes som avanserte industrisamfunn. Dette er de samme enhetene som konvensjonelt brukes komparativt av forskere på feltet. Partiene har jeg kategorisert på bakgrunn av deres medlemskap i den grønne partifamilien, i tråd med Knutsen (2017).

Grønne partier har også hatt perioder med suksess i postkommunistiske land, men historiske omstendigheter gjør de landene mer egnet til en separat analyse. Jeg har dessuten valgt å se bort fra stater med færre enn 500 000 innbyggere, blant annet på grunn av manglende datagrunnlag. I Spania og Portugal har grønne partier som regel inngått som del av valglister, slik at jeg mangler mål på den separate oppslutningen de har fått. Til slutt vurderer jeg at Venstre Grønn fra Island kan forstås som et venstre-frihetlig parti, men at de faller utenfor den snevrere gruppen av rene miljøpartier som vil være i fokus for denne oppgaven.

2.2 Betingelser for “grønn suksess”

Ferdinand Müller-Rommel (1998) foretok et tidlig spadestikket for å avdekke stier til høy oppslutning om grønne partier. Alle variablene i undersøkelsen hans ble dikotomisert, hvilket resulterte i en grovkornet oversikt. Av variabler som fremstår teoretisk og empirisk relevante er spesielt et element innen den politiske settingen av interesse, nemlig *føderalisme*. Det har vist seg enklere for nye partier å slå igjennom på delstatsnivå, hvilket forbereder grunnen for suksess på nasjonalt nivå fordi partiene oppnår økt eksponering i media, samt muligheten til å delta i forhandlinger hvor de kan vise seg ansvarlige og samarbeidsvillige.

Herbert Kitschelt (1988) hadde tidligere undersøkt betingelser for fremveksten av grønne partier under den videre paraplyen venstre-frihetlige partier, og han fant at høy andel av BNP brukt på *velferd*, samt *høy gjennomsnittlig inntekt*, som mål på den generelle velstanden i et

samfunn, virket befordrende. I tråd med Joseph Schumpeters teori om “kreativ ødeleggelse” argumenterte han for at kapitalistiske institusjoner som frie markeder og økt forekomst av byråkrati, var kilder til misnøye som ville føre til økt oppslutning om venstre-frihetlige protestpartier i velstående land. Videre hevdet Kitschelt at økt velstand gir innbyggerne en opplevelse av trygghet som gjør at de kan endre fokus til det han kaller postindustrielle politiske spørsmål, som for eksempel atomkraft. Denne påstanden resonnerer med Inglehart & Welzels (2005) teorier om utviklingen av selv-utfoldelsesverdier i avanserte industrisamfunn, hvor en økende andel av befolkningen prioriterer miljøvern og ytringsfrihet fremfor overlevelsesverdier som fysisk og økonomisk sikkerhet.

Men selv om grønne velgere ofte er særlig opptatt av miljøspørsmål, finnes det ikke noe konsistent samsvar mellom grad av miljøbevissthet i et land og oppslutning om grønne partier (Rootes 1995). På den annen siden kan det tenkes at gjennomsnittlige korrelasjonsmål maskerer virkningen av betingelser som i en gitt kontekst viser seg å være betydningsfulle i kombinasjon med andre faktorer. Av den grunn inkluderer jeg et mål på *miljøverdier*, da de trolig kan inngå som en *INUS-betingelse*, altså en utilstrekkelig, men nødvendig del av en kombinasjon av betingelser som til sammen er unødvendig, men tilstrekkelig (Schneider & Wagemann 2010).

Kitschelt inkluderte grønne partier innunder begrepet venstre-frihetlige partier, ettersom grønne partier og partier fra nye venstre har “konvergerende programmatisk utsyn og velgerbaser (Kitschelt 1988, s. 194-195, min oversettelse)”. I flere land oppsto venstresosialistiske partier forut for grønne partier og partiene fanget trolig opp både en del av de potensielle grønne velgerne og deres kampsaker, noe som ville være hemmende for grønn suksess. Jeg inkluderer derfor *oppslutning om venstresosialistiske partier* ved valg til nasjonalforsamlingen som en betingelse.

Den siste betingelsen jeg undersøker er *lokal luftforurensning*. Klimautfordringer og tap av biomangfold er komplekse fenomener som lett kan “gå under radaren” på en del velgere. Samtidig er ikke konsekvensene av fenomenene umiddelbart synlige, slik at det er lettere å nedtone betydningen av dem. I motsetning til dette er lokal luftforurensning noe som

velgerne direkte kan kjenne på kroppen, som igjen vil kunne øke tilbøyelighetene deres til å stemme på miljøpartier.

2.3 Forventninger

H₁: Grønne partier har lettere for å oppnå suksess i føderalstater.

H₂: Høy andel BNP brukt til velferd er gunstig for grønn suksess.

H₃: Høyere gjennomsnittlig årsinntekt gir flere stemmer til grønne partier.

H₄: Høy andel miljøverdier blant velgerne øker sjansen for grønn suksess.

H₅: Høy oppslutning om venstresosialistiske partier hemmer grønn suksess.

H₆: Mye lokal luftforurensning bidrar til oppslutning om grønne partier.

Jeg regner ikke med at noen av betingelsene er individuelt nødvendige, men trolig er flere INUS-betingelser.

3.0 Metode & Data

Jeg har samlet inn data og opprettet datasett på bakgrunn av de overnevnte teoriene. QCA er en metode som befinner seg i grenselandet mellom kvantitativ og kvalitativ analyse, og en viktig del av prosessen er å bearbeide datasettet med utgangspunkt i teoretiske vurderinger. Jeg benytter Ragins direkte metode som innebærer at kasusenes medlemskap i respektive mengder graderes fra 0 til 1 ved hjelp av en logistisk transformasjon. Dette gjør at de kalibrerte verdiene fordeler seg langs en S-kurve¹.

3.1 Data

Indeks for miljøverdier har jeg hentet fra Oddbjørn Knutsens bok “Social Structure, Value Orientations and Party Choice in Western Europe” (2017). Mål på *lokal luftforurensning* har jeg hentet fra IHME. *BNP-andel benyttet til velferd* og *gjennomsnittlig inntekt* hos OECD; og

¹ Se appendix for rådata og kalibrerte data

Oppslutning ved valg har jeg hentet fra Wikipedia. Hvor ikke annet er nevnt har jeg tatt gjennomsnittsverdien for perioden 1998-2017.

For de landene hvor det eksisterer eller har eksistert flere grønne² og venstresosialistiske³ partier har jeg slått sammen valgresultatene. Oversikt over partinavn og oppslutning finnes i appendixet.

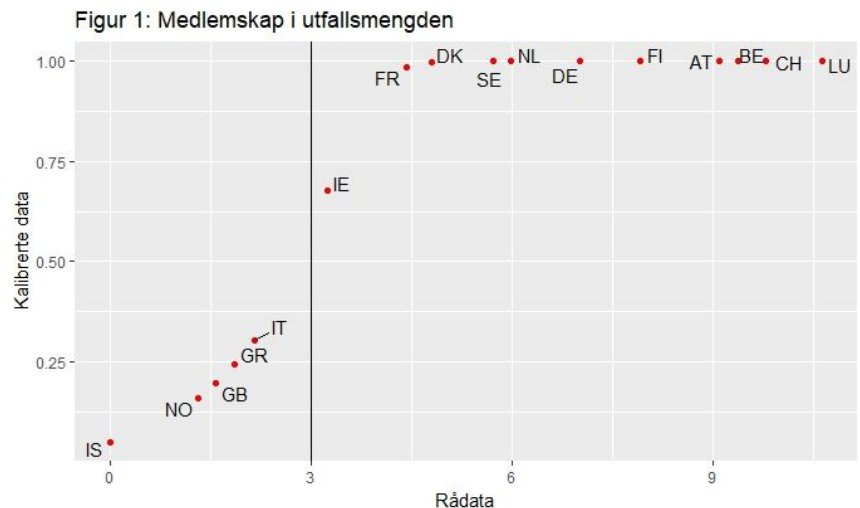
3.2 Kalibrering av utfallskriteriet (SUKSESS)

Jeg ønsker å undersøke betingelsene for høy oppslutning om grønne partier ved valg til nasjonalforsamlingen. Kitschelt (1988) og Redding & Viterna (1998) satte 4% oppslutning som grense for hvorvidt et

venstre-frihetlig parti forstås som betydningsfullt, mens Müller-Rommel (1989) brukte 3% som grense for suksess.

Selv om 4% ikke er veldig høyt stemmer det overens med sperregrensen i flere av de aktuelle landene, og er

tilstrekkelig til å gjøre partiet til en aktuell koalisjonspartner. 0% eller fravær av grønne partier utgjør det naturlige kriteriet for fullt ikke-medlemskap i gruppen, mens krysningspunktet er satt til 3% for å skille de som er mer inne enn ute av gruppen.

² Frankrike, Sveits & Belgia.

³ Hellas & Italia

3.3 Kalibrering av betingelser

3.3.1 Føderalstater (FED)

Føderalstater er en naturlig dikotom variabel, hvor enhetene Tyskland, Østerrike, Sveits og Belgia har fått verdien 1 og de øvrige 0.

3.3.2 Gjennomsnittlig inntekt 1998-2016 (INC)

Når det gjelder *gjennomsnittlig inntekt* satte Kitschelt grensen på 11 000\$ for 1980, men dessverre begrunnet han ikke dette valget. Det er ikke åpenbart hva som utgjør et naturlig skille for å inkluderes i gruppen “land med høy gjennomsnittlig årsinntekt”, ettersom alle enhetene vel kvalifiserer for medlemskap i denne eksklusive gruppen når vi sammenligner med øvrige land i verden.

For dette utvalgets del viser derimot en grafisk fremstilling at Luxembourg og Sveits skiller seg markant ut. Jeg velger derfor å sette grensen for fullt medlemskap på 53 000\$⁴. Grensen for land

som er mer innenfor enn utenfor gruppen setter jeg på 44 000\$, det vil si mellom Irland og Tyskland, ettersom det er der vi finner størst avstand mellom verdiene i “mellomsjiktet”, med andre ord er det der kurven er brattest. Fullt ikke-medlemskap settes på 30 000\$. Vurdering er altså fattet på bakgrunn av en visuell inspeksjon av den empiriske fordelingen i utvalget.

Figur 2: Årsinntekt 1998-2016 (US \$)

>53 000 = 1 | 44 000 = 0,5 | <30 000 = 0

⁴ NB! Alle tersklene er oppgitt som undertitler i figurene.

3.3.3 Velferd (VELF)

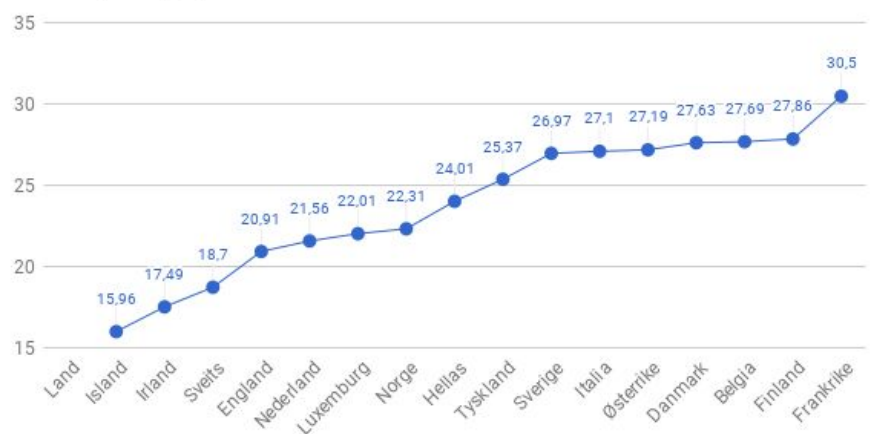
For betingelsen *andel BNP brukt på velferd* satte

Kitschelt grensa på 19%, muligens på bakgrunn av gjennomsnittsverdien som var 19,2%. For perioden jeg ser på er snittet 24%. Ragin (2008, p. 77) er avmålt til bruk av sentralmål som

utgangspunkt for kalibrering, ettersom de kun sier noe om verdiene i det aktuelle datasettet, og følgelig varierer med utvalget. På den annen side tenker jeg at det er naturlig å nettopp ta utgangspunkt i utvalget når man evaluerer forskjellige tidsperioder, med tanke på generell prisvekst. Det avgjørende spørsmålet blir derfor om nivåforskjellen mellom enhetene når det gjelder velferd er relevant. Som over er kalibreringstersklene satt med utgangspunkt i grafen. Det midtre ankeret har jeg satt på 24,8 for å unngå enheter for nær krysspunktet.

Figur 3: Andel BNP brukt på velferd (2000 - 2016)

>29% = 1 | 25 = 0,5 | <19% = 0

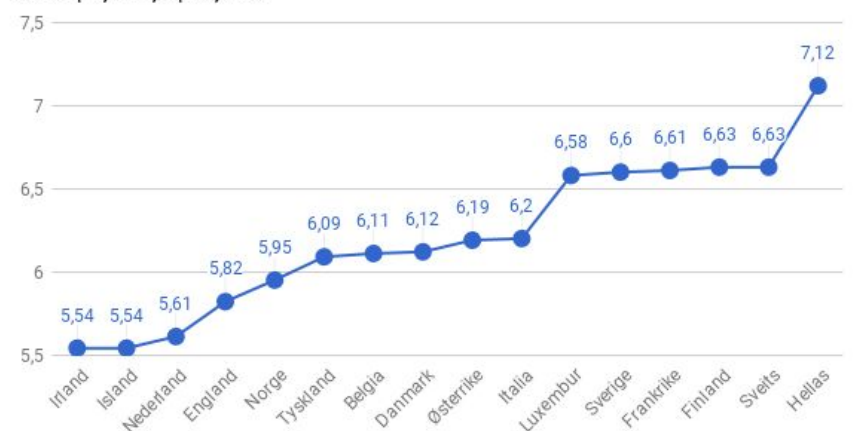

3.3.4 Miljøverdier (ENV)

Datagrunnlaget er fra Knutsen (2017) og er en sammensatt indeks bestående av flere enkeltindikatorer fra European Values Study fra 2008, noe som reduserer målefeil og dermed øker reliabilitet og validitet.

Figur 4: Miljøverdier - landsgjennomsnitt 2008

>7 = 1 | 6,4 = 0,5 | <5,7 = 0

Kalibreringsverdiene er utelukkende basert på grafen, ettersom det ikke eksisterer noe teoretisk grunnlag for å skille hva som utgjør en høy og lav verdi for denne indeksen.

3.3.5 Venstresosialistiske partier (VSOS)

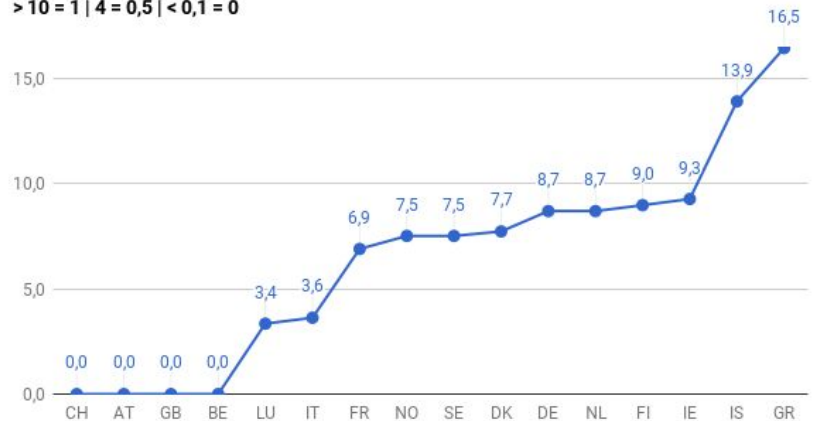
Tilsvarende som for grønne partier er de venstresosialistiske valgt ut på bakgrunn av medlemskap i partifamilien.

Fravær av venstresosialistiske partier er et naturlig nullpunkt og jeg har satt 4% som midtre grense ettersom oppslutningen bør være av en viss størrelse for

at det vil virke hemmende. Den øvre grensen er satt til 10%, men resultatene ble de samme med 8 og 12%.

Figur 5: Valgresultat venstresosialistiske partier (1998-2017)

> 10 = 1 | 4 = 0,5 | < 0,1 = 0

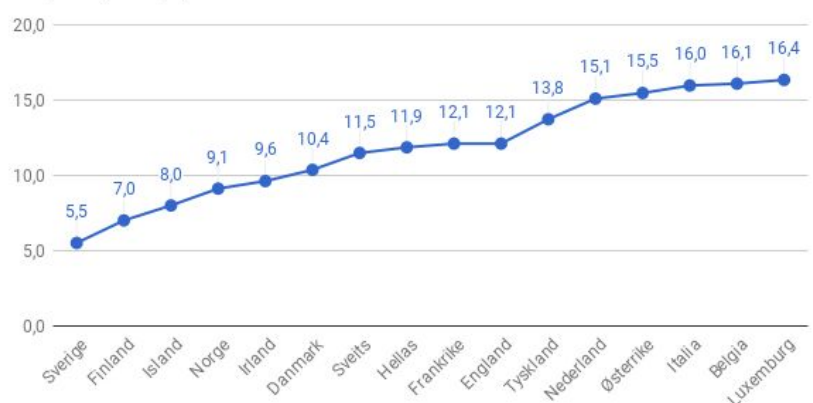
3.3.6 Lokal luftforurensning (PM25)

Som mål på lokal luftforurensning bruker jeg årlig konsentrasjon av partikkelmaterie.

I følge WHO bør ikke årlig gjennomsnittskonsentrasjon av partikkelmaterie med diameter mindre enn $2,5\mu\text{m}$ overstige $10\mu\text{g}/\text{m}^3$. Jeg har derfor satt det som midtre grense, for å skille land som har mer eller mindre medlemskap i gruppen med høy luftforurensning. Basert på den empiriske fordelingen i grafen setter jeg 14,5 som grense for fullt medlemskap, og 6 som grense for fullt ikke-medlemskap.

Figur 6: Lokal luftforurensning (2000-2015)

> 14,5 = 1 | 10 = 0,5 | < 6 = 0

4.0 Analyse

Analysene er hovedsakelig foretatt i R, men jeg har også brukt fsQCA underveis og resultatene har vært likelydende. I følge Schneider & Wageman (2010) bør man først undersøke om enkelte betingelser er *nødvendige* for at utfallet skal inntreffe. Dersom utfallet utgjør en konsistent delmengde av en betingelse betyr det at betingelsen er nødvendig for utfallet. I dette tilfellet er verken enkeltbetingelser eller kombinasjoner i nærheten av å være nødvendige.

4.1 Sannhetstabell

Sannhetstabellen er et fundamentalt verktøy innen QCA som bidrar til å klargjøre sammenhengene mellom kombinasjoner av betingelser og utfall.

ENV	FED	VELF	INC	VSOS	PM25	Utfall	N	incl	PRI	cases
1	0	1	0	1	0	1	2	1,00	1,00	FI,SE
0	1	1	1	0	1	1	2	1,00	1,00	BE,AT
0	1	1	0	1	1	1	1	1,00	1,00	DE
1	0	0	1	0	1	1	1	1,00	1,00	LU
1	1	0	1	0	1	1	1	1,00	1,00	CH
0	0	1	1	1	1	1	1	0,97	0,96	DK
1	0	1	0	1	1	1	1	0,92	0,88	FR
0	0	0	1	1	1	1	1	0,88	0,82	NL
0	0	1	0	0	1	0	1	0,75	0,48	IT
1	0	0	0	1	1	0	1	0,73	0,46	GR
0	0	0	0	0	1	0	1	0,59	0,26	GB
0	0	0	1	1	0	0	3	0,52	0,36	IE,NO,IS

Tabell 1: Datamatrise

Figur 8 i appendixet er et Venn-diagram basert på den fullstendige sannhetstabellen, som inkluderer alle mulige konfigurasjoner av betingelser, hvilket i dette tilfelle utgjør $2^6 = 64$. 52 av konfigurasjonene eksisterer det ikke tilfeller for, og av plasshensyn har jeg fjernet dem fra tabell 1. Gitt det lave antall enheter setter jeg frekvensterskelen til 1 for å inkluderes i den videre analysen, det vil si at det er tilstrekkelig med ett eksisterende tilfelle hvor den gitte kombinasjonen av betingelser produserer utfallet. Datamatriksen viser de hjørnene i

vektorrommet som tilfredsstillere frekvensterskelen. Når vi opererer med uskarpe mengder har alle kasesne delmedlemskap i alle hjørnene i vektorrommet, men det er kun ett av hjørnene hvor medlemskapskåren er over 0,5 (Ragin 2008). N betegner antall enheter med den gitte kombinasjonen. Incl står for “sufficiency inclusion score” og tilsvarer “raw consistency” fra fsQCA. PRI står for “partial reduction in inconsistency”. For å vurderes som betingelser for suksess setter jeg konsistensterskelen på 0,88 slik at Nederland inkluderes. Minimeringen blir uansett identisk med en konsistensterskel på 0,9.

4.2.1 Minimering: konservativ løsning

Ved å minimere uttrykkene kan vi finne de enklest mulige “oppskriftene” på suksess. Første trinn er å foreta en parvis sammenligning av oppskriftene og fjerne betingelser som ikke er nødvendige for utfallet.

Tabell 2	inclS	PRI	covS	covU	cases
env*fed*INC*VSOS*PM25	0,903	0,873	0,255	0,14	NL; DK
ENV*fed*VELF*inc*VSOS	0,954	0,94	0,278	0,188	FI, SE; FR
env*FED*VELF*vsos*PM25	1	1	0,183	0,137	BE, AT
ENV*velf*INC*vsos*PM25	1	1	0,183	0,089	LU; CH
env*FED*VELF*inc*VSOS*PM25	1	1	0,059	0,041	DE
M1	0,945	0,937	0,711		

Den konservative minimering er den mest komplekse som er mulig å gjennomføre og tar utelukkende hensyn til kombinasjoner som empirisk har produsert utfallet. I dette tilfellet har åtte grupperinger fra sannhetstabellen blir redusert til fem kombinasjoner av betingelser som gir suksess for grønne partier. Modellens samlede dekning finner vi nederst i tabellen og viser at de fem oppskriftene redegjør for 71% av suksessen.

4.2.2 Sparsommelig løsning

En tilbakevendende utfordring innen samfunnsvitenskapene er det som kalles *begrenset mangfold*. Ettersom vi har et begrenset antall enheter, og de enhetene ofte har en del sammenfallende egenskaper, vil de fleste rutene i sannhetstabellen forbli udekket, det vil si at

det ikke eksisterer noen empiriske tilfeller med de kombinasjonene av egenskapene. Ved å vurdere disse kontrafaktiske kombinasjonene kan programvaren gi mer kraftfulle uttrykk for logiske sammenhenger, som muliggjør større grad av generalisering.

Tabell 3	inclS	PRI	covS	covU	cases
VELF*VSOS	0,939	0,928	0,454	0,256	DK; DE; FI, SE; FR
INC*PM25	0,932	0,921	0,558	0,36	NL; DK; BE, AT, LU; CH
M1		0,926	0,915	0,814	

Den sparsommelige løsningen er de mest reduserte, men konsistente oppskriftene som er mulige. Disse to “stiene” dekker hele 0,93 av de observerte utfallene. Denne reduksjonen er dog delvis gjort på bakgrunn av det som kalles vanskelige, eller urimelige, forenklende forutsetninger, altså at det ikke tas høyde for hvilke betingelser som teoretisk virker fremmende eller hemmende for utfallet. For eksempel brukes fire av de forenklende forutsetningene for å finne denne løsningen, også til å finne den sparsommelige løsningen for *fravær* av suksess⁵. Denne løsningen strider likevel ikke med de empiriske resultatene. Merk for øvrig at Danmark, Belgia og Østerrike inngår i begge oppskriftene. Tabell 13 i appendixet viser hvilke primærimplikanter som har inngått i minimeringen, og illustrerer hvordan disse to kraftfulle uttrykkene dekker alle de åtte grupperingene. Tabell 14 i appendixet viser hver enhets andel i delmengdene fra den sparsommelige løsningen, samt XYplot for de samme konfigurasjonene.

4.2.3 Mellomliggende løsning

Her er minimering foretatt utelukkende på bakgrunn av rimelige, eller enkle, forenklende forutsetninger. Det betyr at de kontrafaktiske kasusene ikke strider med de teoretiske forventningene om hvilke betingelser som virker fremmende og hemmende på utfallet.

⁵ Dette undersøkte jeg vha følgende kode i R: `intersect(rownames(PTTSAM1), rownames(PFTTSAM1))`. (Duşa 2017, avsnitt 8.7).

Tabell 4	inclS	PRI	covS	covU	cases
ENV*INC*PM25	1	1	0,282	0,089	LU; CH
INC*VSOS*PM25	0,919	0,9	0,314	0,139	NL; DK
ENV*VELF*inc*VSOS	0,958	0,947	0,307	0,187	FI, SE; FR
FED*VELF*INC*PM25	1	1	0,171	0,085	BE; AT
FED*VELF*VSOS*PM25	1	1	0,064	0,014	DE
M1	0,946	0,938	0,725		

Vi er tilbake til fem oppskrifter, men alle er nå vesentlig snauere uttrykt. Totalt redegjør modellen for 73% av utfallet, og sti nummer 3 dekker mest med 19% av suksessen.

4.4 Fravær av suksess

Ettersom mengdelæren er asymmetrisk fører ikke fravær av betingelsene som gir utfallet nødvendigvis til fravær av utfallet. Selv om denne delen av analysen ikke var del av den opprinnelige problemstillingen, vil en undersøkelse av betingelser for fravær av suksess også kunne bidra til å belyse den kausale logikken som gir suksess (Schneider & Wagemann 2010, s. 26). Heller ikke her viser analysen at noen betingelser er *nødvendige* for fravær av suksess.

4.4.1 Datamatrixe for fravær av suksess

Igjen har jeg av plasshensyn fjernet alle kontrafaktiske kasus, slik at sannhetstabellen nå fremstår som en datamatrixe med de faktiske kasusene. Jeg har beholdt frekvensterskelen på 1, men valgte å senke konsistensterskelen til 0,73 slik at kombinasjonen av betingelser vi finner i Irland, Norge og Island også forstås som å gi fravær av suksess, selv om Ragin (2008) fraråder å sette konsistensterskel lavere enn 0,75. Dette begrunnes med at minimeringene blir likelydene for Hellas og Storbritannia når jeg hever konsistensterskelen, samt at minimeringen har blitt tilsvarende når jeg har benyttet kalibreringer som har gitt høyere konsistensverdier for denne grupperingen.

ENV	FED	VELF	INC	VSOS	PM25	Utfall	N	incl	PRI	cases
1	0	0	0	1	1	1	1	0,774	0,544	GR
0	0	0	0	0	1	1	1	0,761	0,573	GB
0	0	0	1	1	0	1	3	0,733	0,644	IE, NO, IS
0	0	1	0	0	1	0	1	0,629	0,334	IT
1	0	1	0	1	1	0	1	0,455	0,122	FR
0	0	0	1	1	1	0	1	0,421	0,177	NL
1	0	0	1	0	1	0	1	0,311	0,000	LU
0	0	1	1	1	1	0	1	0,273	0,044	DK
1	0	1	0	1	0	0	2	0,201	0,000	FI, SE
0	1	1	1	0	1	0	2	0,000	0,000	BE, AT
0	1	1	0	1	1	0	1	0,000	0,000	DE
1	1	0	1	0	1	0	1	0,000	0,000	CH

4.4.2 Konservativ minimering - fravær av suksess

Tabell 6	inclS	PRI	covS	covU	cases
env*fed*velf* INC*VSOS*pm25	0,733	0,644	0,436	0,352	IE, NO, IS
ENV*fed*velf*inc*VSOS*PM25	0,774	0,544	0,232	0,13	GR
env*fed*velf*inc*vsos*PM25	0,761	0,573	0,242	0,136	GB

Den konservative minimeringen er lik grupperingene i sannhetstabellen.

4.5.2 Sparsommelig løsning - fravær av suksess

Tabell 7	inclS	PRI	covS	covU	(M1)	(M2)	(M3)	cases
velf*inc	0,639	0,457	0,507	0,22	0,265	0,22	0,264	GB; GR
env*pm25	0,534	0,412	0,47	0	0,228			IE, NO, IS
velf*pm25	0,674	0,535	0,515	0		0,228		IE, NO, IS
INC*pm25	0,538	0,415	0,471	0			0,228	IE, NO, IS
M1	0,568	0,457	0,735					
M2	0,649	0,541	0,735					
M3	0,571	0,459	0,735					

M1: velf*inc + (env*pm25) => suksess

M2: velf*inc + (velf*pm25) => suksess

M3: velf*inc + (INC*pm25) => suksess

Primærimplikanter kan defineres som det enkleste mulige, ikke-overflødige, fullt konsistente supersettet av en konfigurasjon som gir positivt utfall (Duşa 2017, avsnitt 9.2). I dette tilfellet har vi tre forskjellige, mer generelle oppskrifter, som alle dekker den komplekse oppskriften på fravær av suksess som gjelder for Irland, Norge og Island:

$env*fed*velf*INC*VSOS*pm25$.

Det kan se ut som fravær av suksess for grønne partier følger to stier i enhetsstater. I Hellas og Storbritannia fremstår økonomiske faktorer spesielt betydningsfulle, mens i Irland, Norge og på Island er fravær av lokal luftforurensning av vesentlig betydning, i kombinasjon med liten forekomst av miljøverdier *eller* liten andel av BNP brukt på velferd. Ettersom velferdsstaten i Norge er sterk, til tross for at velferdsutgiftene utgjør en relativt lav andel BNP virker den første forklaringen mer plausibel i det tilfellet, mens for Irland og Island kan begge forklaringene være betydningsfulle.

4.5.3 Mellomliggende løsning - fravær av suksess

$env*fed*velf*inc$	0,745	0,554	0,377	0,136	GB
$fed*velf*inc*VSOS$	0,742	0,519	0,371	0,13	GR
$env*fed*velf*VSOS*pm25$	0,733	0,644	0,436	0,228	IE, NO, IS
M1	0,801	0,72	0,735		

Den mellomliggende løsningen forklarer 74% av fraværet av suksess.

5.0 Diskusjon

I arbeidet med sannhetstabellen, før jeg inkluderte mål på lokal luftforurensning, oppsto følgende situasjon: $VSYS*fed*INC*VSOS*velf*env \Rightarrow ?$

Enhetsstater hvor det er forholdstallsvalg, i kombinasjon med høy årsinntekt og høy oppslutning om venstresosialistiske partier, samt lav andel BNP til velferd og lav andel miljøverdier ga tilsynelatende forskjellige utfall. Denne kombinasjonen av betingelser har gitt

full suksess i Nederland, delvis suksess i Irland, fullt fravær av suksess på Island, og betydelig fravær av suksess i Norge.

Når jeg så tilbake på kalibreringen av betingelsene fremsto det ikke som at noen av disse landene var spesielt “rammet” av hvor grensene var dratt, med andre ord måtte det en vesentlig endring av kalibreringsverdiene til for å gi endret medlemskap i en av kategoriene. Da jeg inkluderte luftforurensning som betingelse fikk Nederland en annen “oppskrift”, slik at uoverensstemmelsen løste seg delvis.

Jeg har likevel ikke vært i stand til å modellere tilfredstillende hvordan betingelsene som ikke har gitt suksess i Norge og på Island har ført til delvis suksess i Irland. Jeg har undersøkt en rekke betingelser som har vært beskrevet i litteraturen som aktuelle: valgsystem; antall måneder med sosialdemokratiske, venstresosialistiske eller kommunistiske partier i regjering; arbeidsledighetsrate; utdanningsnivå; frihetlige/autoritære holdninger; holdninger til innvandrere; og religiøsitet/sekularitet. Interessant nok taler den empiriske fordelingen på alle de nevnte betingelsene for suksess i Norge eller på Island, snarere enn i Irland. Den eneste betingelsen som empirisk heller i retning Irland er vekst i BNP, hvor Irland troner øverst. Problemet er at Norge, og særlig Island, også befinner seg i øvre sjikt hva gjelder BNP-vekst, slik at dette heller ikke egner seg til å differensiere mellom enhetene.

Trolig finnes forklaringen i andre faktorer jeg ikke har sett på, som likevel kan være av betydning for oppslutningen. Det kan for eksempel tenkes at det er forskjell i organiseringen av partiene, samt tilstedeværelse eller fravær av karismatiske lederskikkelser.

Videre vurderte jeg at forholdstallsvalg kontra flertallsvalg, selv om det fremstår teoretisk relevant, ikke var egnet til å inngå i modellen. I Storbritannia taler fire av seks betingelser allerede for fravær av suksess, hvilket gjorde at valgsystem forsvant under minimeringen. Den sparsommelige minimeringen for suksess forble uendret, mens i den mellomliggende løsningen ble Frankrike henvist til en egen sti, samtidig som tilstedeværelse av valgsystem inngikk i de fire andre stiene.

Italia utgjør et avvikende tilfelle. Oppslutningen om grønne partier har vært lav der, slik at det befinner seg mer utenfor enn innenfor utfallsmengden. Men på grunn av at konsistensverdien er såpass lav (0,59) er det heller ikke egnet til å forklare fravær av suksess.

Videre kan det tenkes jeg har behandlet Danmark urimelig. Ettersom Alternativet fikk 4,8% oppslutning i det foreløpig eneste valget de har stilt ved, havner Danmark innenfor utfallskategorien. Men dersom jeg deler valgresultatet på de fem valgene som har vært i tidsperioden havner de under 1%. Det illustrerer også en av svakhetene ved å sammenligne enheter over en såvidt lang tidsperiode.

For utfallsmengden satte jeg terskelen for fullt medlemskap nede på 4%. Men samtlige minimeringer forble identiske da jeg endret terskelen til 6, 8 og 10%, med kun noen små endringer i dekningsmålene. Dette styrker troverdigheten av funnene.

Er det så grunn til å feste lit til denne analysen? QCA som tilnærming forutsetter omfattende substansiell kunnskap om enhetene og betingelsene - fortrinnsvis mer enn det jeg har rukket å akkumulere innen tidsrammen til dette emnet. En utfordring med kalibreringen er at de fleste forklaringsfaktorene er operasjonalisert ved hjelp av snittverdier for begrensede tidsperioder. Derfor har det vært vrient å finne noen god teoretisk begrunnelse for hvor kuttpunktene skal forankres. I de fleste tilfellene har jeg derfor belaget meg på å vurdere den empiriske fordelingen, uten å ha noen autoritet å lene meg på. Jeg har forsøkt forskjellige terskler og undersøkt hvordan dette har påvirket resultatene, men plasshensyn forhindrer at jeg rapporterer alle variantene.

Etter at alle disse forbeholdene er tatt, og vi har i mente at oppgavens formål var å vise metoden, vil jeg likevel dvele ved noen av de substansielle funnene. Det kan se ut som at høy lokal luftforurensning er tilstrekkelig for å forklare grønn suksess i velstående land. Og i land som bruker stor andel BNP på velferd har grønne partier oppnådd suksess til tross for betydelig tilstedeværelse av venstresosialistiske partier. En mulig forklaring på sistnevnte kan være at i de landene er det også en høyere andel av befolkningen som deler verdigrunnlag med de grønne velgerne, slik at det politiske rommet utvides til å gi plass for begge partifamiliene. Under slike forhold vil grønne og venstresosialistiske partier også kunne virke

gjensidig mobiliserende ved å få saker de har eierskap til på dagsorden. Samtidig er det verdt å bemerke at i de tre landene hvor venstresosialistiske partier har hatt størst oppslutning finner vi liten eller ingen grønn suksess: Irland, Hellas og Island.

Dersom den sparsommelige løsningen fremstår urimelig gir likevel den mellomliggende løsningen forholdsvis kraftfulle uttrykk. Det pågår for øvrig en meget interessant metodologisk diskusjon i fagmiljøet om validiteten av de forskjellige typene minimeringer, og det er for øyeblikket ikke åpenbart hvilken minimeringsteknikk som er mest egnet (Baumgartner & Thiem 2015; Duşa 2017).

De foregående avsnittene illustrerer hvordan QCA som metode er sensitiv for vurderingene som foretas. Samtidig kan dette forstås som en styrke, ved at forskeren etterstreber transparens, som letter etterprøvbarehet.

6.0 Konklusjon

Som vi har sett er QCA spesielt egnet for å avdekke forskjellige årsaker til det samme fenomenet. Forklaringsvariabler som med konvensjonell regresjonsanalyse fremstår irrelevant, som miljøverdier, viser seg å inngå som INUS-betingelser i kombinasjon med andre betingelser. Totalt redegjør den mellomliggende minimeringen for 73% av suksessen til grønne partier i landene.

Størst tvil knyttes til kalibreringen og hvorvidt det gir substansiell mening å kategorisere enhetene på den måten jeg har gjort. Gitt bedre tid ville det vært naturlig å gjennomføre enda flere robusthetstester ved å justere kalibreringsnivåene.

7.0 Referanser

- Baumgartner, M., & Thiem, A. (2015). Often trusted but never (properly) tested: Evaluating Qualitative Comparative Analysis. *Sociological Methods & Research*.
- Duşa, A. (2017). *QCA with R. A Comprehensive Resource*. Hentet fra <https://bookdown.org/dusadrian/QCAbook/>
- Inglehart, R., & Welzel, C. (2005). *Modernization, cultural change, and democracy: The human development sequence*. Cambridge University Press.
- Kitschelt, H. P. (1988). Left-libertarian parties: Explaining innovation in competitive party systems. *World Politics*, 40(2), 194-234.
- Knutsen, O. (2017). *Social Structure, Value Orientations and Party Choice in Western Europe*. Springer.
- Müller-Rommel, F. (1998). Explaining the electoral success of green parties: A cross-national analysis. *Environmental politics*, 7(4), 145-154.
- OECD (2017), Average wages (indicator). doi: 10.1787/cc3e1387-en (Accessed on 29 November 2017)
- Ragin, C. C. (2008). *Redesigning social inquiry: Fuzzy sets and beyond* (Vol. 240). Chicago: University of Chicago Press.
- Redding, K., & Viterna, J. S. (1999). Political demands, political opportunities: Explaining the differential success of left-libertarian parties. *Social Forces*, 78(2), 491-510.
- Rootes, C. (1995). Environmental consciousness, institutional structures and political competition in the formation and development of Green parties, in D. Richardson & C. Rootes (Eds.), *The Green Challenge. The development of Green parties in Europe*, (pp. 232-252). London & New York: Routledge.
- Schneider, C. Q., & Wagemann, C. (2010). Standards of good practice in qualitative comparative analysis (QCA) and fuzzy-sets. *Comparative Sociology*, 9(3), 397-418.
- Thiem, A., & Dusa, A. (2012). *Qualitative comparative analysis with R: A user's guide* (Vol. 5). Springer Science & Business Media.
- Thiem, A., & Duşa, A. (2013). QCA: A Package for Qualitative Comparative Analysis. *R Journal*, 5(1).
- Vis, B. (2011). Under which conditions does spending on active labor market policies increase? An fsQCA analysis of 53 governments between 1985 and 2003. *European*

Political Science Review, 3(2), 229-252.

8.0 Appendix

Tabell 9: Grønne partier

		Snitt	Antall
Land	Grønne partier	1998-2017	valg
FI	Gröna förbundet	7,91	5
DE	Bündnis '90/Die Grünen	7,02	5
BE	Groen + Ecolo	9,38	5
FR	EELV + Les Verts + Ecologists	4,91	4
IE	Green Party	3,25	4
GR	Ecologist Greens	1,85	4
IT	Federation of the Greens	2,15	2
DK	Alternativet	4,80	1
AT	Die Grünen – Die Grüne Alternative	9,10	6
LU	Déi Gréng	10,63	4
NL	Groenlinks	5,99	7
NO	De Grønne	1,32	5
SE	Miljöpartiet de gröna	5,72	5
CH	Grüne Partei der Schweiz + Grünliberale Partei der Schweiz	9,78	5
GB	GPEW	1,58	5
IS	Ingen grønne partier på Island		

Tabell 10: Venstresosialistiske partier

		Snitt	Antall
Land	Venstresosialistiske partier	1998-2017	valg
FI	Vänsterförbundet	8,98	5
DE	PDS + Die Linke	8,70	5
FR	Front de gauche	6,90	1
IE	Sinn Fein	9,28	4
GR	Synaspismos + Syriza	16,45	8
IT	PSI + Left Ecology Freedom + Rainbow Left	3,63	2
DK	Socialistisk folkeparti	7,73	6
LU	Déi Lénk	3,35	4
NL	Socialistische Partij	8,70	7
NO	Sosialistisk Venstreparti	7,52	5
SE	Vänsterpartiet	7,52	5
IS	Vinstri Græn	13,91	7

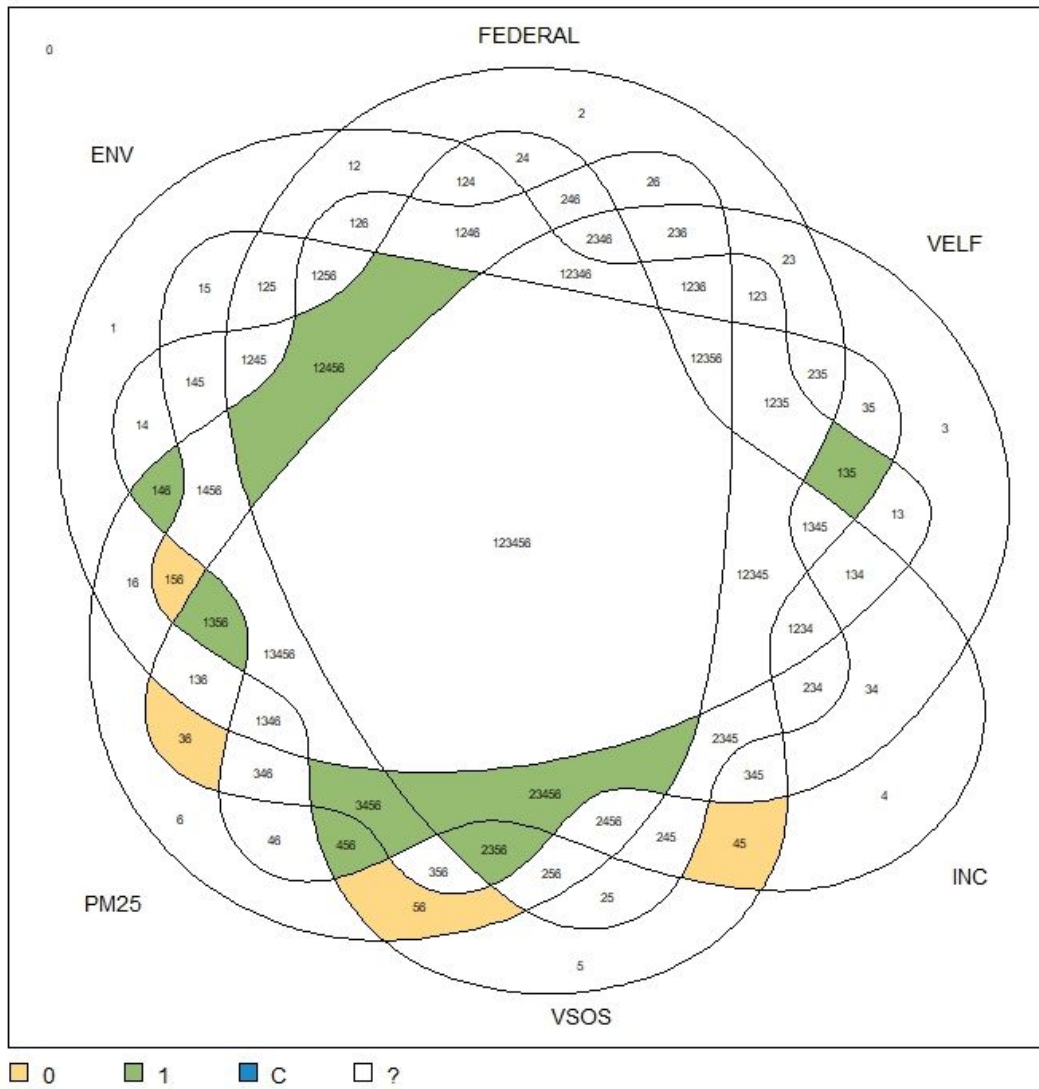
Tabell 11: Rådata

Land	stemmer	FED	env	Velf	inc	vsos	pm25
FI	7,91	0	6,63	27,86	39197	8,98	7,00
DE	7,02	1	6,09	25,37	42690	8,7	13,75
BE	9,38	1	6,11	27,69	48707	0	16,13
FR	4,42	0	6,61	30,5	39267	6,9	12,13
IE	3,25	0	5,54	17,49	46027	9,28	9,63
GR	1,85	0	7,12	24,01	27948	16,45	11,88
IT	2,15	0	6,2	27,1	35053	3,63	16,00
DK	0,96	0	6,12	27,63	47143	7,73	10,38
AT	9,1	1	6,19	27,19	46357	0	15,50
LU	10,63	0	6,58	22,01	58111	3,35	16,38
NL	5,99	0	5,61	21,56	49618	8,7	15,13
NO	1,32	0	5,95	22,31	46637	7,52	9,13
SE	5,72	0	6,6	26,97	37342	7,52	5,50
CH	9,78	1	6,63	18,7	56809	0	11,50
GB	1,58	0	5,82	20,91	41132	0	12,13
IS	0	0	5,54	15,96	48840	13,91	8,00

Tabell 12: Kalibrerte data

Land	SUKSESS	ENV	FED	VELF	INC	VSOS	PM25
FI	1,00	0,76	0	0,89	0,27	0,84	0,10
DE	1,00	0,21	1	0,57	0,43	0,83	0,92
BE	1,00	0,23	1	0,88	0,82	0,05	0,98
FR	0,98	0,74	0	0,98	0,27	0,69	0,80
IE	0,68	0,03	0	0,02	0,66	0,86	0,43
GR	0,24	0,97	0	0,38	0,03	0,99	0,77
IT	0,30	0,30	0	0,82	0,13	0,31	0,98
DK	1,00	0,24	0	0,87	0,74	0,76	0,56
AT	1,00	0,29	1	0,83	0,68	0,05	0,97
LU	1,00	0,71	0	0,19	0,99	0,27	0,98
NL	1,00	0,03	0	0,16	0,86	0,83	0,97
NO	0,16	0,13	0	0,21	0,70	0,74	0,34
SE	1,00	0,73	0	0,81	0,20	0,74	0,04
CH	1,00	0,76	1	0,04	0,99	0,05	0,73
GB	0,20	0,08	0	0,12	0,35	0,05	0,80
IS	0,05	0,03	0	0,01	0,83	0,98	0,19

Figur 8: Venn-diagram

Tabell 13: PI-Chart

Primærimplikanter								
	8	16	28	30	38	43	44	54
FEDERAL	-	-	x	x	-	-	-	x
ENV*VELF	-	-	-	-	-	x	x	-
ENV*INC	-	-	-	-	x	-	-	x
ENV*vsos	-	-	-	-	x	-	-	x
ENV*pm25	-	-	-	-	-	x	-	-
VELF*INC	-	x	-	x	-	-	-	-
VELF*VSOS	-	x	x	-	-	x	x	-
VELF*pm25	-	-	-	-	-	x	-	-
inc*pm25	-	-	-	-	-	x	-	-
INC*vsos	-	-	-	x	x	-	-	x
INC*PM25	x	x	-	x	x	-	-	x
	NL	DK	DE	BE, AT	LU	FI, SE	FR	CH

Tabell 14: Medlemskap i tilstrekkelige stier til utfallet

Tabell 14		Sti 1	Sti 2
Land	SUKSESS	INC*PM25	VELF*VSOS
FI	1,00	0,10	0,90
DE	1,00	0,43	0,60
BE	1,00	0,82	0,05
FR	0,98	0,27	0,81
IE	0,68	0,43	0,02
GR	0,24	0,03	0,40
IT	0,30	0,13	0,43
DK	1,00	0,56	0,86
AT	1,00	0,68	0,05
LU	1,00	0,99	0,20
NL	1,00	0,86	0,16
NO	0,16	0,34	0,22
SE	1,00	0,04	0,82
CH	1,00	0,73	0,04
GB	0,20	0,35	0,05
IS	0,05	0,19	0,01
Raw	Coverage	0,56	0,45
Unique	Coverage	0,26	0,36

Figur 9 & 10: XY-plot - sparsommelige løsninger

